

Vánoční výstava studentů Ateliéru Arteterapie

MŮJ PŘÍBĚH VÁNOC JEŽÍŠKU, PŘEJU SI / DOPIS JEŽÍŠKOVI NECHTĚNÝ DÁREK/ CHTĚNÝ DÁREK

Snad v každém z nás pojem Vánoce nějakým způsobem zarezonuje. V někom se rozlije příjemné těšení spojené s adrenalinem, v jiném se může objevit skrytý nevysvětlitelný smutek spojený s melancholií a další má zase spojené Vánoce s předvánočním shonem, sháněním dárků a už chce, aby byly za ním. Pak tu mohou být i lidé, kteří berou Vánoce jako každý všední den...

Kolik lidí, tolik prožitků, názorů na tyto svátky, tolik příběhů Vánoc. "Můj příběh Vánoc" je jedním ze tří témat letošní vánoční výstavy. Už slovo „můj“ obrátí pozornost směrem k člověku samotnému. Vynoří se vzpomínky. Někdy lehce dostupné, někdy hůře a jindy se objeví příběh, který snad jakoby ani nebyl náš, ale nějak k nám patří. Vzpomínka na náš příběh Vánoc v nás mohla vyvolat pocity a ať byly jakékoli, my měli tu příležitost vzít do ruky štětec, barvy a namalovat to, co jsme v tu chvíli považovali za to pravé. Vznikl obraz, který promlouvá jak k tvůrci, tak i k divákovi.

„Ježíšku, přeju si“ neboli „Dopis Ježíškovi“, je téma, které nás chtě nechtě vrací do dětství, kde ke kouzlu Vánoc patří Ježíšek. Ten si přijde pro dopis, jež jsme psali sami nebo s pomocí někoho staršího. O Štědrém dnu nás obdaruje a uletí... Zmizí... Samozřejmě potají, aby ho nikdo neviděl. Při odchodu často zazvoní zvonečkem.

Co jsme si přáli jako děti? S jakými pocity jsme psali dopis, dávali ho za okno nebo na balkón? To vzrušení, když tam druhý den nebo tentýž večer náhle nebyl! Ten pocit tajemna... Jakou moc jsme připisovali Ježíškovi? Co vše dokáže? Dokáže obstarat kolo, princeznovské šaty, štěně, tátu, mámu, mír a lásku v rodině? Jak se lišila ta přání... Kolik dopisů by nám vehnalo slzy do očí, kolik očekávání vyplňovalo tento mnohdy zasněžený třpytivý večer?

Cililink! Bude pod stromečkem „Chtěný nebo nechtěný dárek?“ Naše třetí téma letošní výstavy. A bude tam vůbec nějaký? Tlukoucí srdíčka dětí jsou v očekávání zázraku. Kolikrát se stalo, že Ježíšek popletl jmenovky, místo vzduchovky či praku přinesl housle nebo kuličkové pero. Namísto psa donesl knihu nebo svetr. A co teprve, když některý z rodičů dostal nějakým záhadným způsobem pod stromeček morče, a to ani nepsal dopis Ježíškovi. To byl pak chtěný i nechtěný dárek zároveň.

Co v nás jako dětech Vánoce zanechaly? Jaký vztah k Vánocům máme dnes? Jaké poselství přinášejí? Pro někoho je to nejtěžší období v roce, kdy se cítí nejopuštěněji, možná zbytečný, marný... Pojďme být k druhým i k sobě samým pozorní, vnímaví a velkorysí. Pojďme prožít nový příběh Vánoc třeba i bez přání, jen s vděčností za dar života.